

EduPrace.pl

Pisanie prac doktorskich, magisterskich, inżynierskich, licencjackich,
dyplomowych oraz zaliczeniowych.

-
Praca-licencjacka-przykład-150

ZASADY PRZYGOTOWANIA PRAC LICENCJACKICH W INSTYTUCIE NAUK HUMANISTYCZNYCH PWSZ W CHEŁMIE (FILOLOGIA POLSKA)

Przedstawione poniżej zalecenia dotyczą zasad realizacji prac licencjackich na kierunku filologia polska w Instytucie Nauk Humanistycznych, w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Chełmie.

Celem zaleceń jest uporządkowanie wszystkich działań związanych z przygotowaniem i pisaniem prac licencjackich, w tym zwrócenie uwagi na stanowiące wyznaczniki tych działań czynniki merytoryczne i techniczne.

I. Ustalenia wstępne

1. Pracę licencjacką (dyplomową) student realizuje na trzecim roku studiów (w semestrze 5. i 6.) jako uczestnik określonego seminarium, które jest prowadzone przez nauczyciela akademickiego posiadającego co najmniej stopień naukowy doktora i odpowiednie doświadczenie zawodowe (dorobek naukowy i dydaktyczny).
2. W trybie studiów tzw. dwuprzedmiotowych student może być wyłącznie uczestnikiem seminarium, które zostało zorganizowane w ramach głównego kierunku studiów.
3. Zasady zapisów na seminaria i listę osób uprawnionych do ich prowadzenia

ustala Dyrektor Instytutu.

4. Grupy seminaryjne powinny liczyć od 8 do 12 studentów. Liczba uczestników seminarium może zostać zwiększona na wniosek prowadzącego seminarium i za zgodą Dyrektora Instytutu. W takim wypadku grupa seminaryjna może maksymalnie liczyć do 15 studentów, pod warunkiem ukonstytuowania się innych, przewidzianych w planie zajęć, grup seminaryjnych.

5. Listę tematów opracowywanych na seminarium przekazują promotorzy do sekretariatu Instytutu najpóźniej do końca stycznia każdego roku.

6. Tematy prac są na wniosek Dyrektora Instytutu opiniowane przez Radę Naukową Instytutu i powinny być zatwierdzone najpóźniej do końca semestru 5.

II. Terminy i inne wymagania związane z pracą licencjacką i egzaminem dyplomowym

1. Student jest zobowiązany złożyć pracę w terminie do 30 czerwca III roku studiów.

2. Termin złożenia pracy może zostać w uzasadnionych wypadkach przesunięty przez Dyrektora Instytutu i potem przez Rektora, o czym jest mowa w Regulaminie studiów PWSZ w Chełmie (punkt 6. Praca dyplomowa).

3. Student przygotowuje trzy egzemplarze pracy licencjackiej. Po jednym egzemplarzu otrzymują promotor i recenzent, jeden egzemplarz oraz jedną kopię pracy na nośniku elektronicznym, student składa w Dziale Obsługi Studenta.

4. Praca powinna być złożona co najmniej dwa tygodnie przed obroną.

5. Praca podlega ocenie, która powinna być wyrażona na piśmie w formie recenzji ze stopniem w skali 2 - 5 (w zgodzie z przyjętym przedmiotowym systemem oceniania).

6. Oceny pracy dokonuje prowadzący seminarium jako promotor oraz recenzent zatwierdzony przez Dyrektora Instytutu.

7. Obrona pracy licencjackiej odbywa się na egzaminie dyplomowym przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Dyrektora Instytutu, w skład której wchodzi: przewodniczący, promotor pracy i recenzent.

8. Zakres tematyczny egzaminu dyplomowego ustala promotor, a zatwierdza Dyrektor Instytutu w porozumieniu z Radą Naukową Instytutu.

9. Do egzaminu dyplomowego mają zastosowanie przepisy zawarte w Regulaminie studiów PWSZ (punkt 7. Egzamin dyplomowy).

II. Tematyka i zakres pracy

Tematyka prac licencjackich powinna mieć związek z programem realizowanym na kierunku filologia polska w Instytucie Nauk Humanistycznych. O tematyce i zakresie podejmowanych prac badawczych decyduje każdorazowo prowadzący seminarium zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami naukowymi (specjalnością naukową). Student docelowo uzyskuje tytuł licencjata filologii polskiej, w związku z tym podejmuje się opracowania tematu z zakresu kierunku studiów. Temat pracy nie może być ograniczony merytorycznie do wybranej dodatkowej specjalności lub profilu studiów. O ile jest to możliwe, tematyka prac powinna uwzględniać zainteresowania naukowe studentów. Temat pracy, rozumiany jako zasadniczy przedmiot wypowiedzi, powinien być określony w sposób jasny i zrozumiały dla studenta, który go opracowuje.

Możliwe są prace o charakterze analitycznym i syntetycznym, przy tym nie mogą mieć one charakteru czysto odtwórczego. Objętość pracy określona jest potrzebami założenia naukowo-badawczego (zwykle 30-50 stron znormalizowanego wydruku).

III. Tekst pracy

Podstawowy tekst pracy, który zawiera wywód naukowy, ma charakter trójczłonowy, to jest zawiera część początkową, środkową i końcową, przy tym części ramowe są krótsze od części środkowej, która jest częścią zasadniczą pracy i prezentuje rezultaty postępowania badawczego. Należy zwrócić uwagę na właściwą kompozycję tekstu, która przejawia się w umiejętnym wiązaniu ze sobą wypowiedzeń, w rozczłonkowaniu tekstu na akapity i dalej: podrozdziały i rozdziały, w umiejętności rozpoczynania tekstu i jego kończenia.

Praca ma charakter naukowy i zawiera odpowiednie wykładniki tekstowe i wartości stylu naukowego. Tekst pracy powinna cechować logiczna organizacja treści, rzeczowy układ, spójność, jasne i precyzyjne wyrażanie myśli ze strony autora, poprawność wnioskowań i twierdzeń, także poprawność w zakresie językowego kształtu tekstu.

IV. Układ pracy

Praca licencjacka składa się z następujących części:

1. strona tytułowa,
2. strona z oświadczeniem o autorstwie pracy,
3. spis treści,
4. wstęp,
5. zasadnicza część pracy,
6. zakończenie,
7. bibliografia załącznikowa,
8. aneks (jeśli istnieje taka potrzeba),
9. oświadczenie o przechowywaniu i udostępnianiu pracy.

Ad 1. Wzór strony tytułowej pracy jest dostępny w DOS oraz na stronie internetowej Instytutu.

Uwaga: na stronie tytułowej egzemplarza pracy składanego w DOS powinna się znaleźć adnotacja sporządzona przez promotora, ze sformułowaniem: „Pracę przyjąłem”, datą i podpisem.

Ad 2. Wzór strony z oświadczeniem o autorstwie pracy jest dostępny w DOS oraz na stronie internetowej Instytutu.

Ad 3. Spis treści poprzedza główny tekst pracy, jego celem jest zorientowanie czytelnika w przestrzeni tekstu głównego i tekstów go uzupełniających (bibliografia, załączniki itp.). Spis treści zawiera informacje o samej pracy związane z jej podziałem na części, rozdziały, podrozdziały itd. i powinien być przedstawiony w czytelny sposób.

Ad 4. Wstęp zawiera informacje o przedmiocie pracy, należy w nim określić jej zakres tematyczny, przedstawić cele oraz narzędzia i metody badawcze. Wstęp powinien zawierać krótki przegląd zawartości pracy z uwzględnieniem kolejnych etapów postępowania naukowo-badawczego.

Ad 5. Zasadnicza część pracy powinna składać się z co najmniej dwóch rozdziałów. Łączy się ona ściśle z opracowywanym tematem i jej zadaniem jest uporządkowanie wiedzy nagromadzonej w toku postępowania badawczego. W tej części pracy, która ma charakter wybitnie merytoryczny i łączy się z przetworzeniem odpowiedniej ilości informacji pojęciowej

i faktograficznej, powinny się znaleźć tezy (hipotezy) badawcze oraz próby ich uzasadnienia i udokumentowania. Student winien się tu wykazać znajomością podstaw warsztatu naukowego, umiejętnością korzystania z różnych naukowych źródeł, z dostępnej literatury przedmiotu, jak również umiejętnością aplikacji zawartych w tej literaturze ustaleń do potrzeb własnych analiz i rozważań. Tekst autorski musi być wzbogacony aparatem naukowym zgodnym z normami przyjętymi w piśmiennictwie naukowym wybranej dziedziny wiedzy (dyscypliny naukowej).

Ad 6. W tej części autor pracy powinien ustosunkować się do wyników postępowania badawczego. Należy tu podsumować zawarte w pracy rozważania i przedstawić je w formie uogólnionych wniosków na tle przywoływanego w pracy stanu badań.

Ad 7. Bibliografia załącznikowa to uporządkowany wykaz dokumentów, które zostały wykorzystane w pracy, z uwzględnieniem różnych źródeł, takich jak: książki, prace zbiorowe i czasopisma, także strony, jeśli są one w tekście pracy wzmiankowane i cytowane.

Ad 8. Aneks obejmuje różnego rodzaju załączniki do pracy, teksty uzupełniające itp.

V. Informacje bibliograficzne w podstawowym tekście pracy

1. Informacje bibliograficzne związane ze źródłami wiedzy, z których korzysta autor pracy, mogą być w toku wywodu podane w postaci przypisu bibliograficznego.

Opis książki zawarty w przypisie powinien obligatoryjnie zawierać:

- nazwę autora (np. inicjał imienia i nazwisko),
- tytuł i ewentualny podtytuł,
- oznaczenie wydania (jeśli korzysta się z wydania innego niż pierwsze),
- miejsce i rok wydania,
- numery stron (jeśli chodzi o konkretny fragment książki).

Nazwa wydawcy nie jest w opisie bibliograficznym elementem obowiązkowym.

Na przykład:

J. Bralczyk, Język na sprzedaż, wyd. 2, Gdańsk 2004.

T. Michałowska, Poetyka i poezja. Studia i szkice staropolskie, Warszawa 1982.

Z kolei opis artykułu w wydawnictwie zwartym i ciągłym (np. w czasopiśmie) zawiera:

- nazwę autora,
- tytuł artykułu,
- nazwę czasopisma lub nazwę wydawnictwa zwartego, np. pracy zbiorowej,
- nazwę redaktora naukowego pracy zbiorowej,
- informację o roczniku (woluminie), roku wydania i numerze czasopisma,
- numery stron, na których znajduje się artykuł.

Na przykład:

T. Skubalanka, *Ekspresywność języka a mowa potoczna*, [w:] *Poetyka i stylistyka słowiańska*, pod red. S. Skwarczyńskiej, Wrocław 1973, s. 177-183.

R. Zimny, *Niektóre cechy składni współczesnego sloganu językowego*, „*Język Polski*” LXXVI, 1996, z. 3, s. 147-154.

Elementy opisu różnych dokumentów (publikacji) umieszczanych w przypisach i układ tych elementów określają odpowiednie normy opracowane przez Polski Komitet Normalizacji, tu por. PN-78-N-01222.

2. Informacje bibliograficzne mogą być też umieszczone w tekście głównym w nawiasie (może to być nawias kwadratowy lub okrągły), z podaniem nazwiska autora i roku wydania publikacji. Jeśli powołujemy się na konkretny fragment dokumentu lub cytujemy tekst, to podajemy też numery stron, na których znajduje się dany fragment.

Na przykład:

...opis form stylizacji opiera się na kilku niekiedy przenikających się i krzyżujących kryteriach” [Dubisz 1966, s. 17],

lub:

Tendencja ta stanowi istotny składnik charakterystyki stylistycznej składni prozy retorycznej XVI w. [Wierzbicka 1966, 133];

Ten sposób podawania informacji bibliograficznych (tzw. przypisy oksfordzkie) może być łączony z przypisami rzeczowymi o charakterze objaśniającym i komentującym.

Uwaga: W praktyce możliwe są różne rozwiązania w zakresie wyodrębniania i oddzielania elementów informacji bibliograficznej. Wszystkie kwestie związane z warsztatem bibliograficznym student uzgadnia z prowadzącym seminarium.

VI. Elementy opisu dokumentów w bibliografii załącznikowej

Sposób redakcyjnego opracowania pozycji załączonych w bibliografii zależy od sposobu podawania informacji bibliograficznych w tekście głównym. Jeśli informacje o przywoływanych w tekście głównym dokumentach (publikacjach) podawane są w formie numerowanych przypisów, to opis tych dokumentów w bibliografii nie różni się w zasadzie od opisu zawartego w przypisie bibliograficznym pod tekstem, z tym wyjątkiem, że w opisach pozycji bibliograficznych, które zaczyna się od nazwy autora dzieła, na pierwszym miejscu umieszcza się zazwyczaj nazwisko, a potem inicjał imienia.

Na przykład:

Michałowska T., Poetyka i poezja. Studia i szkice staropolskie, Warszawa 1982.

W pracach, w których nie ma przypisów bibliograficznych, lecz informacje bibliograficzne podawane są w tekście głównym w nawiasach i zawierają nazwisko autora i datę publikacji, bibliografia redagowana jest w inny sposób. Tu po nazwie autora dokumentu podajemy rok wydania książki, artykułu itd.

Na przykład:

Michałowska T., 1982, Poetyka i poezja. Studia i szkice staropolskie, Warszawa.

Pelcowa H., 1999, Przeszłość w językowym obrazie świata współczesnej wsi,

[w:] Przeszłość w językowym obrazie świata, pod red. A. Pajdzińskiej i P. Krzyżanowskiego, Lublin, s. 253-266.

Puzynina J., 1984, Lingwistyka a problem rozumienia tekstu, „Poradnik Językowy”, z. 7, s. 408-416.

Przykładowy opis pracy zbiorowej pod redakcją:

Sławiński J. (red.), 1986, Teoretycznoliterackie tematy i problemy, Wrocław.

Jeśli w bibliografii podajemy kilka publikacji jednego autora wydanych w tym

samym roku, do daty dopisujemy kolejne małe litery zgodnie z alfabetem:

Kita M., 1998a, Wywiad prasowy. Język – gatunek – interakcja, Katowice.

Kita M., 1998b, Repetytywność w wywiadzie prasowym, [w:] Tekst. Analizy i interpretacje, pod red. J. Bartmińskiego i B. Bonieckiej, Lublin, s. 233-242.

Podane przykłady opisu dokumentów w bibliografii załącznikowej mogą być w szczegółach modyfikowane, ponieważ w praktyce stosuje się różne sposoby oznaczania elementów tego opisu. Można np. wprowadzać różne kroje pisma i zapisywać tytuł publikacji kursywą. Należy być przede wszystkim konsekwentnym i używać w pracy jednolitego systemu opisu bibliograficznego.

VII. Zalecenia techniczne dotyczące tekstu pracy

1. Praca powinna być napisana w edytorze tekstu Microsoft Word (lub zgodnym), z tekstem na jednej stronie kartki, na papierze formatu A4.

2. Marginesy należy ustawić w następujący sposób:

- margines górny: 2,5 cm,

- margines dolny: 2,5 cm,

- margines lewy: 3,0 cm (w tym margines na oprawę: 1,0 cm),

- margines prawy: 2,5 cm.

3. Odstęp między wierszami tekstu (interlinia): 1,5.

4. Akapity z wcięciem 1,75 cm.

5. Czcionka Times New Roman: 12 p., dla przypisów: 10 p.

6. Numeracja stron automatyczna, numer strony umieszczony u góry strony z wyrównaniem do prawej.